Біга зайчик-скакунець,
В затишок тікає.
А зима на помелі
Зайця доганяє.

Зайчик бачить, що біда —
Під дубом сховався.
А зима тут снігу — кидь!
Там малий й зостався.

А от білка із дупла
Хвостик виставляє.
А зима в дупло мерщій
Снігу напихає.

А як вгледіла вона
Горобців на гілці,
Плиг туди — і горобці
В сніговій тарілці.

А уранці, щоб спочить,
На сосну злетіла,
І в ту ж саму мить сосна
Снігом забіліла...

Дужче сонце припекло,
Розлило струмочки
І промінням золотим
Просякло листочки.

Бачить з лютістю зима,
Що не буде долі,
А морозика нема
Ні в гаю, ні в полі.

А вітри-гінці летять,

Про весну співають.
Сосни весело шумлять,
І струмочки грають.

Що робить, куди втекти,
Як під носом лихо?!
Покоритися, лягти
Та умерти тихо...